

Minél több gyónást hallok, annál jobban értem a tisztaság titkát

II. János Pál mondata: „*A tisztaság életre szóló feladat*” megváltoztatta a szemléletemet és az életemet – írja egy családos anglikán lelkészből lett katolikus pap.

Minél több gyónást hallgatok végig, sokszor szexualitással kapcsolatos bűnöket, annál jobban kezdem érteni az emberi szexualitás titkát és a házasság szentségét, amely végtelenül sérülékeny, mégis csodálatosan gyógyulékony.

A probléma: valamennyien tökéletes, végtelen szeretetet vágyunk adni és kapni. Szeretetvágyunk azonban mélyen sérült. A sérülésnek több oka van. Szexualitásunk – túlzott freudi felhangok nélkül – először a szüleinkkel való kapcsolatban sérül. Anyutól, aputól várjuk az áhított tökéletes szeretetet. Ám ők is gyarló emberek, akárcsak mi. A világ legjobb szülője sem tud tökéletesen szeretni. Tökéletes szeretetet egyedül Istentől kaphatunk.

Ahogy a szülők nem tudnak tökéletesen szeretni, úgy mi sem tudjuk tökéletesen befogadni a szeretetet. Félünk a szeretettől. Félreértjük. Begubózunk. A szülőkkel való kapcsolat sokszor szenvedéssel teli.

Amikor aztán másnál kezdjük keresni a szeretetet, keresésünk sokszor félresikerül. Nem tudjuk, hogyan keressünk jó házastársat. Rosszul választunk. Berobban az életünkbe a szexuális vágy, a pornó, a társadalmi léptékű erkölcsstelenség, a szabadosság – és sorolhatnánk a szexuális bűnök teljes hosszú, szomorú listáját. Ha ezekbe belegabalyodunk, még elkeseredettebben sóvárgunk az igazi szeretetre, és még nehezebben találunk rá.

Isten segítségével mégis rátalálhatunk. S ha merünk életre szólóan igent mondani, akkor a házasságban Isten segítő kegyelmével eljuthatunk oda, hogy megtapasztaljuk az igazi, erős, tartós szeretetet. Aki ezt átéli, egyben a tisztaság útjára is rátalál.

A tisztaság nem a szeretet vagy szerelem hiánya, hanem az emberi szeretet teljessége.

A tisztaság: hűség a szerelemben és a szeretetben, mert hűséges akar maradni.

A tisztaság: romlatlanság a szerelemben, mert a tisztátalanság taszít és undorít.

A tisztaság rácsodálkozással és tisztelettel közeledik a másikhoz, és szívből azt kívánja, ami nem magának, hanem a másiknak a legjobb.

A tisztaság akár fel is áldozná magát a másikért.

Hogy valaki eljusson az emberi kiteljesedésnek és érettségnek erre a szintjére, tudatosan, életre szólóan vállalnia kell, hogy keményen dolgozik érte, odafigyeléssel, odaadóan, nagy önfegyelmel. Bűnbánatot tartva, valahányszor elbotlik és elesik.

Életre szóló feladat ez. Ezért nem lehet más a házasság, mint életre szóló elköteleződés. Nem az önboldogítás, hanem az önfeláldozás szentsége. Aki végigjárja ezt az utat, végül megérti, mit jelent a tisztaság, a megszentelődés, a krisztusi emberré formálódás.

Aki az egyház szándéka szerinti házasságra lép, erre az útra lép. Aki a házasságban az egyház útmutatását követi, ezen az úton jár. Valahányszor elbotlik, feláll, bűnbánatot tart és újra nekilendül, mindig közelebb kerül a célhoz.

(D. Longenecker írása nyomán)

Forrás: christianae.wordpress.com